

FUA TUL, 2016/2017, Ateliér Suchánek/Janoš

Posudek vedoucího bakalářské práce

Student Roman Balšán

Téma: Obecní dům Moravské Bránice

Zadání bakalářské práce, Obecní dům v Moravských Bránicích vychází z architektonické soutěže, jejímž předmětem je zpracování architektonického návrhu Obecního domu Moravské Bránice, víceúčelové budovy obecního úřadu s kulturním sálem, doplněný o a další veřejné funkce. Cílem návrhu je nalezení vhodného prostorového, provozního a funkčního uspořádání vlastního objektu, v centrální části obce, jakož i návrh úprav veřejného prostoru.

Moravské Bránice jsou vinařská obec rozprostírající se v Bobravské vrchovině, přibližně 20 km jihozápadně od Brna. Současný počet obyvatel se blíží 1000 stálých obyvatel. Nejstarší zmínky jsou z druhé poloviny 13. století. Obcí prochází železniční trať, tak jak je v této části Moravy běžné, v blízkosti hranice katastru obce. Urbanisticky se jedná o obec návesního typu, kde tento urbanistický typus je využíván i v novějších stavebních etapách. Urbanistická struktura je převážně tvořena uzavřenými hospodářskými staveními, s vnitřními dvory. V principu se jedná o jednopodlažní objekty zastřešené sedlovou střechou.

Pozemek vymezený pro Obecní dům se nachází na místě bývalého hospodářského stavení, při komunikaci vybíhající z prostoru centrální, historické návsi, ústící do hlavní komunikace s dopravou ve směru na Dolní Kounice či Rosice. Jedná o centrální část obce, která přiléhá k důležitým komunikačním spojnici. Současný stav veřejných prostranství je značně neutěšený, dominuje mu primárně dopravní infrastruktura, ve stavu postrádající jakékoliv kvality veřejného prostoru. Místo pro umístění Obecního domu je 25m až 30m široká a zhruba 90m dlouhá plocha. V bezprostřední sousedství parcely se nachází objekt základní a mateřské školy i autobusová zastávka pro autobusy IDS JMK.

Koncept

Student deklaruje prostorový koncept primárně, jako místo, jež může být středem obce, především skrze sociální interakce. „Nová náves“ je místem každodenních interakcí, jakož i místem kde se setkává lokální komunita, nejen na slavnostech. Urbanisticky, architektonicky a v důsledku sociálně artikulovaný střed obce, jakožto pojítko lokální komunity je bezpochyby dobrá cesta, jak skrze soudobou architekturu napomoci živosti a udržitelnosti obce, jakožto funkční obce, neredukující sebe sama na pouhou noclehárnu, zázemí metropolitní oblasti města Brna.

Nemohu si odpustit poznámku, že při takto pojatém konceptu bych v dokumentaci očekával srozumitelnou a přesvědčivou prezentaci této teze a to jak v situaci či půdorysu parteru, jakož i na vizualizacích ilustrujících vlastní řešení. Toto je zřejmé také v nástinu dopravního řešení pracující s pozvolně rozšiřujícími se pruhy komunikace. Toto považuji za zcela nevhodné, neb práce v takto cenném centrálním místě by měla mít více detailní charakter.

Urbanistické řešení

Urbanistický koncept pracuje se čtyřmi funkčními objekty: obecní úřad, kulturní sál, knihovna a požární stanice spojená se zázemím správy obce. Tyto objekty vytvářející lineární strukturu, postavenou na hranici sousedních pozemků. Vlastní objekty mají rozdílné výšky, podobné materiálové a kompoziční členění pracující se stejným monumentálním měřítkem. Z celkové hmoty vystupují dva akcenty, hodinová věž obecního úřadu a hasičská věž.

Na první pohled se zdá, že každý ze čtyř objektů má svůj odraz v navrhovaném předprostoru. Při bližším zkoumání se však vyjevuje, že objekt požární zbrojnice do jisté míry novou náves uzavírá a

odděluje tak tento nový veřejný prostor od stávající historické návsi. Zbývající tři objekty vytvářejí přímou linii, která je narušena vystupující hmotou kulturního sálu. Z dokumentace je zřejmé, že se jedná o záměr, jež má umožnit inscenovat kulturní akce jakoby vně budovy, uprostřed nového veřejného prostoru návsi. Opakuji se, ale i tady je na škodu, že zde není věrohodná prezentace v rovině parteru a doplňujících vizualizací. Bylo by vhodné, aby autor o této koncepci hlouběji pohovořil.

Architektonické a typologické řešení

Student pracuje s objektem tak, aby každá funkční jednotka dokázala pracovat samostatně, nezávisle na dalších částech objektu. Tato koncepce mu však nebrání hledat funkční průsečíky, jež mohou být využívány i více částmi objektu. Jedná se například o foyeu sloužící zároveň pro obecní úřad, jakož i pro vlastní společenský sál. Jako svého druhu středobod návrhu vnímám sál vystrčený do prostoru „nové návsi“. Bylo by vhodné, aby autor o této koncepci pohovořil, neb dokumentace dává pouze základní informace, i když na věrohodnosti tohoto záměru do jisté míry stojí základní koncept domu. Mohu konstatovat, že navržená, jednoduchá funkční skladba poskytuje v principu nekonfliktní provozy, řešené bez zásadních problémů.

Architektonický výraz pracující s přiznanou monumentalitou je možný, je na škodu, že není možno jej blíže posoudit vzhledem ke kontextu, neb pohledy tuto možnost příliš nenabízejí a vizualizace exteriéru také příliš neprozradí o celkovém souladu s okolním prostředím. Rád bych se zeptal, co vedlo autora k volbě materiálové skladby beton – dřevo?

V závěru bych se rád vyjádřil k průběhu práce. Mohu konstatovat, že student pracoval soustavně a se značným zaujetím. Konečnému výsledku předcházela celá řada variant návrhu. Práce rozhodně není rychlým nahozeným konceptem, ale výsledkem usilovného snažení.

Za výrazný nedostatek považuji formální zpracování návrhu. Formální nedotaženost návrhu výrazně škodí. I přes výše uvedené výtky doporučuji práci Romana Balšána k obhajobě a navrhuji hodnocení

Dobře, C

Ing. arch. Radek Suchánek, Ph.D.